

Co bylo, voda vzala
nic nevrátí mi zpět,
ty ses mě tenkrát ptala
a já měl zrovna vztek,
má duše měla křídla
a chtěla odletět,
nezapomeň.

— Já nevím,
já pořád nevím,
kdo Ti dnes místo mě
polibek dá,
ale já věřím,
já pořád věřím,
ještě se rozhodne,
kdo komu dá mat.

Solo:
R: Já proletěl pár strání
a přebrodil pět řek
a nikde neměl stání
a hledal cestu zpět
já probděl tisíc nocí
jen pro tu jedinou,
nezapomeň.

— Já nevím.
já pořád nevím,
kdo Ti dnes místo mě
polibek dá,
ale já věřím,
já pořád věřím,
ještě se rozhodne,
kdo komu dá mat.

Když slunce ráno vstává
a probouzí se den,
na stole voní káva
zpěv ptáků za oknem,
tak mít jejich křídla
k Tobě bych odletěl
nezapomeň.

